

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมไปรษณีย์โทรเลข, รายงานการศึกษา เรื่องการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและค่าบริการ
โทรคมนาคม กลุ่มศึกษาการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและค่าบริการโทรคมนาคม.
กันยายน 2547. (เอกสารไม่ตีพิมพ์).

ไกรยุทธ ธีรตยาคีนันท์. เศรษฐศาสตร์ภาครัฐ สรรสาระวิชาการเศรษฐศาสตร์สาธารณะ. (กรุงเทพฯ
: บุญศิริการพิมพ์), 2545.

ไกรยุทธ ธีรตยาคีนันท์. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการแทรกแซงของรัฐ. (กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา
พานิชย์), 2525.

ขจรรัฐ หารกิจเจริญ และวิชัย ฉันทวณิชย์. คู่มือเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อปริญญาโทเศรษฐศาสตร์.
(กรุงเทพฯ: สกายบุ๊กส์), 2540.

เฉลิมชัย ก๊กเกียรติกุล และศุภวัฒน์ วัฒนธนนปติ, "หลักและทฤษฎีการกำกับดูแลอัตราค่าตอบแทน
การเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม," วารสาร กทช. 1/2 (2549).

ไชยยศ เหมะรัชตะ, คำอธิบายกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและการป้องกันการผูกขาด
ทางการค้า, (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม), 2537.

ณรงค์ดี ธนวิบูลย์ชัย. หลักกฎหมายและเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น. เอกสารการสอนสาขาวิชา
คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2529.

ทศพร ศิริสัมพันธ์. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ. (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย), 2539.

ฉันทยาพร จันทรเรืองเพ็ญ. การแปรสัญญาสัมปทานกิจการโทรคมนาคมกับการเปิดตลาดโทรคมนาคมของไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีสัญญาร่วมกิจการโทรศัพท์พื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

นิตยา สุนทรสิริพงศ์ และสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์เรื่อง "การกำกับดูแลอัตราค่าบริการโทรคมนาคม" โครงการวิจัยแนวทางการปฏิรูประบบโทรคมนาคมของประเทศไทย. (มีนาคม 2546).

ประพันธ์ เสวตนันท์ และไพศาล เล็กอุทัย. หลักเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: โครงการตำราคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535: 85-86.

ปิยะบุตร บุญอร่ามเมือง. การกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมของไทยกับพันธกรณีการเปิดเสรีด้านการค้าบริการโทรคมนาคมขององค์การการค้าโลก. วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 35, (สิงหาคม 2549): 41-66.

ปิยะบุตร บุญอร่ามเมือง. การค้าบริการโทรคมนาคมพื้นฐานตามกรอบความตกลงขององค์การการค้าโลกกับการปฏิบัติตามข้อผูกพันเพิ่มเติมของเอกสารอ้างอิงในกรณีของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.

พรเพ็ญ อินทร์ไทยวงศ์. กฎเกณฑ์การเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมที่เหมาะสมกับตลาดโทรคมนาคมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2545.

ภราดร ปริดาศักดิ์. พจนานุกรมเศรษฐศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1. (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2549.

มนูญ พาหิระ. ทฤษฎีราคา (Price Theory). (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2523.

ศุภวัฒน์ มิ่งประเสริฐ. แนวคิดเกี่ยวกับกฎหมายกำกับกำกับการให้บริการโทรคมนาคมในประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2538.

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. แผนหลักการสื่อสาร พ.ศ. 2540-2549. กระทรวง
คมนาคม. สิงหาคม 2540.

สุธรรม อยู่ในธรรม, ศุภวัฒน์ มิ่งประเสริฐ และเฉลิมชัย ก๊กเกียรติกุล. แนวความคิดและหลักการใน
การกำกับดูแลเรื่องอัตราค่าบริการในกิจการโทรคมนาคม. (เอกสารไม่ตีพิมพ์).

สรวิศ ลิ้มปริงซี่. กฎหมายการแข่งขันทางการค้า: แนวคิดพื้นฐาน เจตนารมณ์ และปัญหา.
กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2543.17-18.

สุมาลี วงษ์วิฑิต และสมชาย รัตน์ชื้อสกุล. แนวคิดและหลักการ : พระราชบัญญัติการแข่งขันทาง
การค้า พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แว่นแก้ว, 2544.

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ และธรรธร รัตนนฤมิตศร. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์เรื่อง "สภาพตลาด
โทรคมนาคมในต่างประเทศและประเทศไทย" โครงการวิจัยแนวทางการปฏิรูประบบ
โทรคมนาคมของประเทศไทย. (มิถุนายน 2545).

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ และธรรธร รัตนนฤมิตศร. "ผลกระทบของการเปิดเสรีการค้าบริการและ
การลงทุนสาขาโทรคมนาคมต่อประเทศไทย" โครงการวิจัยเศรษฐกิจไทยกับการเจรจา
การค้าพหุภาคี (The Thai Economy and Multilateral Trade Negotiations) นำเสนอใน
การประชุมสัมมนาทางวิชาการประจำปี คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
(สิงหาคม 2547).

อรดา เทพายน. กรอบแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การกำกับดูแลการให้บริการโทรคมนาคม.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2540.

อิโต โมโตชิเกะ. เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ (Business Economics). แปลโดย ไชยยันต์ สวานะชัย.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ส.ส.ท., 2549.

กฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544

พระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2519

พระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พ.ศ. 2477

พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502

พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2497

พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543

ประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่องการประกอบกิจการโทรคมนาคมประเภท
การขนส่งบริการและการขายต่อบริการ

ประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่องอัตราขั้นสูงของค่าบริการและการเรียก
เก็บเงินค่าบริการล่วงหน้าในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2549

ประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติว่าด้วยการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม
พ.ศ. 2549

ภาษาอังกฤษ

Alison Jones and Branda Suftrin. EC Competition Law (second edition). Oxford University. 2004.

ANDERSEN. Study on the implementation of cost accounting methodologies and accounting separation by telecommunication operators with significant market power. The European Commission DG Information Society. July 3, 2002.

Björn Wellenius, Juan Galarza and Bontheina Guerhazi. Telecommunications and the WTO: the Case of Mexico. World Bank Policy Working Paper 3759. November 2005.

Bonbright J.C..Principle of Public Utility Rates. New York: Columbia U.P.1961.

CRT, Políticas Generales y Estrategias para Establecer un Regimen Unificado de Interconexion (RUDI), July 2000.

Commission Communication on Interconnection Pricing in a Liberalised Telecommunication Market (98/C 84/03), OJ L, 19.3.98,

Dr.Md.Abu Sayed Khan, Report on Tariff Rebalancing. Available from:
http://www.aptsec.org/meetings/2003/fifth-satrc/presentations/SATRC5-10_Session%207_Dr.%20Khan_TARIFF%20REBALANCING28.doc.

Eberhard Wittle and Micheal Dowling. Valued-Added Services: Regulation and really in Federal Republic of German.

ECICT (Eastern Caribbean Information and Communications Technology Project). Draft Tariff Manual. 4 April 2006. Available from:
www.carana.com/ecict/documents/Draft_Tariff_Manual.pdf.

Europe Economics. Pricing Methodologies for Unbundled Access to the local loop.
May 2004.

Hank Intven and McCarthy Tetrault. Telecommunications Regulation Handbook.
November 2000.

Henk Brands and Evan T.Leo. The Law and regulation of Telecommunications Carriers.
Artech House. 1999.

Ian Alexander and Timothy Irwin. Price cap, Rate of Return Regulation, and the Cost of Capital. Public Policy for the Private Sector Note No.87. World Bank. September 1996.

Ian Walden and John Angel. Telecommunications Law. First edition. United Kingdom:
Blackstone Press Limited Aldine Place London. 2001.

ICT. ICT Regulation Toolkit. Available from:
www.ictregulationtoolkit.org/en/Section.2156.html.

ITU. Trends in Telecommunication Reform 2000-2001.

Jashua S. Gans and Stephen P. King, Regulating Interconnection Pricing (2002).

Jeffrey I. Bernstein and David E.M. Sappington. How to Determine the X in RPI-X Regulation: User's Guide. June 1998.

Jill Hills. Universal Service: Liberlization and Privatization of Telecommunication.
Telecommunications Policy 13. June 1980.

John T. Wenders. Unnatural Monopoly in Telecommunications. Telecommunications Policy 17. January/February 1992.

Mark A. Jamison. Rate Structure: Pricing Objectives and Option in Network Industries. Indonesia Training Program. The Public Utility Center. December 17 2001.

Mark A. Jamison. Regulation: Price cap and Revenue cap. Public Utility Research Center. University of Florida. October 2005.

Michael H. Ryan. WTO Panel Rules on US-Mexico Dispute. European Telecoms Newsletter. ARNOLD & PORTER (UK) LLP. May 2004.

National Regulatory Authorities (NRAs). Europe.

Official Journal of the European Commission. Commission Recommendation of 8 April 1998 on interconnection in a liberalized telecommunications market (Part 2 Accounting separation and cost accounting).

Office of the Director of Telecommunications Regulation. Costing Methodologies for use in Accounting Separation: Decision Notice 8/99& Consultation Report. ODTR 99/43. July 1999.

Oftel, Pricing of Telecommunications Service from 1997.

South Africa Department of Communications, General Notice 1259: Interconnection Guidelines in Terms of Section 96(6) of the Telecommunications Act of 1996. 15 March 2000.

Stephen P. King. Principle of price cap regulation. Infrastructure regulation and market reform. Department of Economics: University of Melbourne.

The Telecommunication Act 1996.

Tim Kelly. Pricing domestic telecommunication services to reflect costs. ITU Seminar on Cost-based Tariffing. Delhi. 16-18 February 1999.

Tripod, Telecom Pricing Consultation paper on concepts, Principle and Methodologies: Methodologies for Determining Telecom Tariff [Online]. 2005. Available from: http://members.tripod.com/~india_gii/.

William H. Melody. Price Regulation and its Implication.

Working Party on Telecommunication and Information Services Policies.

Telecommunications Regulations: Institutional Structures and Responsibilities.
OECD. 25 May 2000.

WTO. Mexico-Measures Affecting Telecommunications Services: Report of Panel (WT/DS204/R). 2 April 2004.

WTO. Negotiating group on basic telecommunications. 24 April 1996. Available from: http://www.wto.org/english/tratop_e/serv_e/telecom_e/tel23_e.htm.

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ขจร เลิศสกุลพาณิชย์. มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมพฤติกรรมการตั้งราคาเพื่อขจัดคู่แข่งชั้นในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ไชยยศ เหมะรัชตะ. การกำหนดราคาสินค้าและการป้องกันการผูกขาดทางการค้า. บริษัท พิมพ์ดี จำกัด: สำนักพิมพ์นิติธรรม. เมษายน 2537.

พลู ศรีหิรัญ. "การใช้และเชื่อมต่อโครงข่าย (Access and Interconnection)." วารสาร กทช. (2549 เล่ม 1/2): 139-148.

รัตติกาล อ่องนุช. กรอบแนวคิดทางกฎหมายเกี่ยวกับข้อห้ามการอุดหนุนไขว้ในบริการโทรคมนาคมกับบริการแพรภาพและกระจายเสียง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์. "คู่มือประชาชนด้านโทรคมนาคม" โครงการวิจัยแนวทางการปฏิรูประบบโทรคมนาคมของประเทศไทย. (2003).

สุธรรม อยู่ในธรรม. "การเจรจาเรื่องโทรคมนาคมภายใต้การเจรจาอบอุรุกวัย." วารสารกฎหมายจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 14 (มีนาคม 2535): 54-90.

สำนักงาน กทช.. เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง Interconnection and the Development of Competition. การบรรยายเฉลิมพระเกียรติ ครั้งที่ 3 เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชย์สมบัติครบ 60 ปี ณ อาคารหอประชุมชั้น 2 สำนักงาน กทช.. วันจันทร์ที่ 30 ตุลาคม 2549.

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. สถานภาพของอุตสาหกรรมโทรคมนาคมในประเทศไทย. ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และ

คอมพิวเตอรแห่งชาติ (NECTEC) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

กฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522

พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2542

ภาษาอังกฤษ

IDATE. Appendices: Telecommunications tariff benchmarks. Regulatory, Infrastructure And tariff aspects of electronic communications and broadband connectivity in the ORs: A comparison of the current situation with that in the rest of Community and neighboring countries (Final report). August 2005.

ITU. Charging and Accounting in International Telecommunication Services & Accounting Rate Principles for International Telephone Services: ITU-T Recommendation D.140. Telecommunication (07/98) Standardization Sector of ITU. Available from: [www.itu.int/osg/spu/intset /itu-t/d140/d140_e_rev.html](http://www.itu.int/osg/spu/intset/itu-t/d140/d140_e_rev.html).

ITU. General tariff principles- Charging and accounting in the international telephone service: ITU-T Recommendation D.150. Series D: General Tariff Principles. Telecommunication (10/96) Standardization Sector of ITU. Available from: [www.itu.int/osg/spu/intset /itu-t/d150/d150.html](http://www.itu.int/osg/spu/intset/itu-t/d150/d150.html).

Jeffrey H. Roblfs. Regulation Telecommunications: Lessons from U.S. price cap experience. Public Policy for the Private Sector Note No.65. World Bank. January 1996.

Laurent Gille. Interconnection Regulation & Pricing. NTC-Seminar. September 12.

Mark A.Jamison. Rate of Return: Regulation. Public Utility Research Center. University of Florida. October 2005.

Mark A. Jamison. Cost concepts for utility regulators. Public Utility Research Center. University of Florida. October 19,2006.

Michelle Rowland. Interconnection: Regulatory Processes- Introduction: Session 14. NTC Thailand.

OECD. Price caps for Telecommunications: Policies and Experiences. Organization for Economic CO-Operation and Development. Information Computer Communications Policy. 1995.

PPIAF. Regulation of Telecom Prices in Thailand. Briefing notes: Supported Assistance for the National Telecommunications Commission of Thailand. October, 2005.

Sanford V. Berg. Introduction to the Fundamentals of Incentive Regulation : Indonesia Training Program. Public Utility Research Center. University of Florida.

Stephen Breyer. Regulation and its Reform. London: Harvard University Press. 1994.

WTO. Annex on Telecommunications. 17/1/2550. Available from:
http://www.wto.org/english/trarop_e/serv_e/12-tel_e.htm.

ภาคผนวก

ประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

เรื่อง อัตราขึ้นสูงของค่าบริการและการเรียกเก็บเงินค่าบริการล่วงหน้า

ในกิจการโทรคมนาคม

พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดอัตราขึ้นสูงของค่าบริการกิจการโทรคมนาคมอันเป็นการส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานของการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมและเพื่อคุ้มครองผู้ใช้บริการ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติจึงกำหนดหลักเกณฑ์อัตราขึ้นสูงของค่าบริการและการเรียกเก็บเงินค่าบริการล่วงหน้าในกิจการโทรคมนาคมไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง อัตราขึ้นสูงของค่าบริการและการเรียกเก็บเงินค่าบริการล่วงหน้าในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“บริการโทรคมนาคม” หมายความว่า บริการโทรคมนาคมที่ผู้รับใบอนุญาตให้แก่ผู้ใช้บริการ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม และตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม

“ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้บริการโทรคมนาคมปลายทางของผู้รับใบอนุญาต แต่ไม่รวมถึงผู้ใช้บริการที่เป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมซึ่งนำบริการโทรคมนาคมที่ได้รับในฐานะผู้ใช้บริการไปประกอบกิจการอีกทอดหนึ่ง

“ค่าบริการ” ให้หมายความรวมถึง ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดที่ผู้รับใบอนุญาตเรียกเก็บจากผู้ใช้บริการ อันเนื่องมาจากการที่ผู้ใช้บริการได้ใช้ประโยชน์หรือจะใช้ประโยชน์ในบริการโทรคมนาคมที่ได้รับอนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม

“การเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการ” หมายความว่า การจัดเก็บเพิ่มเติม การลด การแก้ไข หรือ การเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการในกิจการ โทรคมนาคม รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงสิทธิพิเศษ หรือการส่งเสริม การขายด้วย และหมายความรวมถึง การจัดเก็บค่าบริการสำหรับบริการประเภทใหม่หรือการเก็บค่าบริการ แบบแยกส่วนด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ

“เลขธิการ” หมายความว่า เลขธิการคณะกรรมการกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ

หมวด ๑

อัตราขั้นสูงของค่าบริการ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ อัตราค่าบริการซึ่งเรียกเก็บจริงจากผู้ใช้บริการ โดยชอบด้วยกฎหมายในวันที่ประกาศนี้ ใช้บังคับ ให้ถือเป็นอัตราขั้นสูงที่คณะกรรมการประกาศกำหนดเป็นการชั่วคราว จนกว่าคณะกรรมการ จะประกาศกำหนดอัตราขั้นสูงใหม่ตามประกาศนี้

คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดยกเว้นให้กิจการ โทรคมนาคมบางประเภทที่เป็นการให้บริการ จำกัดเฉพาะกลุ่มบุคคล หรือเป็นการให้บริการที่ไม่มีผลกระทบ โดยนัยสำคัญต่อการแข่งขัน โดยเสรี อย่างเป็นธรรม หรือการให้บริการที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะและผู้บริโภคไม่ต้องอยู่ภายใต้ บังคับของประกาศนี้ หรือภายใต้บังคับข้อหนึ่งข้อใดของประกาศนี้ก็ได้

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตเรียกเก็บค่าบริการนอกเหนือหรือเกินกว่าอัตราขั้นสูงตามข้อ ๔ และต้องไม่เป็นอัตราในลักษณะที่เป็นการกีดกันทางการค้า ซึ่งมีผลเป็นการจำกัดการแข่งขัน โดยจะต้อง เรียกเก็บจากผู้ให้บริการของคนในอัตราเดียวกันสำหรับบริการ โทรคมนาคมในลักษณะหรือประเภทเดียวกัน

ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องจัดให้มีการเผยแพร่อัตราค่าบริการของคนเป็นการทั่วไป และต้องแจ้งให้ผู้ใช้บริการทุกรายทราบวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยอย่างน้อยต้องแสดงอัตรา ค้างกล่าวไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ที่ทำการและเว็บไซต์ของผู้รับใบอนุญาตเพื่อให้ประชาชนทั่วไป ตรวจสอบได้

รูปแบบของการเผยแพร่ อัตราค่าบริการต้องแจกแจงรายละเอียดของค่าบริการแต่ละประเภท และคุณภาพและเงื่อนไขของการให้บริการอย่างชัดเจน และให้แสดงวิธีคิดคำนวณค่าบริการ พร้อมนำเสนอ ตัวอย่างของวิธีการคิดคำนวณค่าบริการอย่างชัดเจนและให้เข้าใจง่าย

กรณีมีการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการ ให้ผู้รับใบอนุญาตแสดงการเปรียบเทียบรูปแบบและ วิธีการคิดคำนวณของค่าบริการเดิมและค่าบริการใหม่ พร้อมคุณภาพและเงื่อนไขของการให้บริการด้วย

ส่วนที่ ๒

วิธีการคำนวณและกำหนดอัตราขั้นสูง

ข้อ ๗ ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่แจ้งข้อมูลของผู้รับใบอนุญาตและจัดส่งเอกสารหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องแก่สำนักงาน เพื่อใช้ในการคำนวณและกำหนดอัตราขั้นสูงของค่าบริการ ดังต่อไปนี้

(๑) โครงสร้างและอัตราค่าบริการที่จัดเก็บจากผู้ใช้บริการ พร้อมคุณภาพและเงื่อนไข ของการให้บริการ

(๒) หลักการและวิธีการคิดคำนวณ โครงสร้างและอัตราค่าบริการ

(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้ให้บริการในแต่ละประเภทบริการ พร้อมประเภทของผู้ใช้บริการ

(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนและโครงสร้างของต้นทุนของค่าบริการแต่ละประเภท รวมทั้งหลักการ และวิธีการคิดคำนวณต้นทุนและวิธีการจัดสรรต้นทุน ตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับการเงิน การบัญชีและรายได้ของการให้บริการ โทรคมนาคมและบริการ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้จำแนกรายประเภทบริการและแยกส่วนของการให้บริการด้วย

(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับแผนการขยายโครงข่ายโทรคมนาคมหรือบริการ โทรคมนาคมภายในระยะเวลา ห้าปี

(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยหรือเงื่อนไขที่มีผลกระทบโดยตรงต่อโครงสร้างและอัตราค่าบริการ รวมทั้งต้นทุนและโครงสร้างต้นทุน

(๘) ข้อมูลค่าบริการรายหน่วยแต่ละประเภทบริการ

(๙) ข้อมูลประมาณการเกี่ยวกับรายได้และต้นทุนในอนาคตห้าปี

(๑๐) ข้อมูลเกี่ยวกับความยืดหยุ่นด้านราคาของอุปสงค์และอุปทานในแต่ละประเภทบริการ (ถ้ามี)

(๑๑) เงื่อนไขและข้อจำกัดของการให้บริการแต่ละประเภท

สำนักงานอาจขอข้อมูลหรือเอกสารเพิ่มเติมจากผู้รับใบอนุญาตก็ได้ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งหรือจัดส่งข้อมูลให้แก่สำนักงานภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๘ ให้สำนักงานจัดทำรายงานอัตราค่าตอบแทนการลงทุน (rate of return) ของแต่ละประเภทบริการ พร้อมหลักการและวิธีการคิดคำนวณโดยละเอียด และจัดทำแนวปฏิบัติเกี่ยวกับหลักการบัญชีต้นทุน วิธีการกำหนดและคิดคำนวณต้นทุน และวิธีการจัดสรรต้นทุนที่ใช้สำหรับการคิดคำนวณอัตราค่าตอบแทนการลงทุน เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตแจ้งข้อมูลตามข้อ ๗

ในกรณีที่จำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลอัตราค่าบริการเฉพาะบางประเภท คณะกรรมการอาจขยายระยะเวลาการจัดทำรายงานอัตราค่าตอบแทนการลงทุนของเฉพาะบางประเภทบริการเพิ่มเติมจากโครงสร้างอัตราค่าบริการตามวรรคหนึ่งได้อีกไม่เกินหกสิบวัน

ข้อ ๙ เมื่อได้รับรายงานตามข้อ ๘ ครบถ้วนแล้ว คณะกรรมการอาจกำหนดอัตราขั้นสูงของค่าบริการใหม่บนพื้นฐานของอัตราค่าตอบแทนการลงทุน และเป็นอัตราที่ยุติธรรมแก่ผู้รับใบอนุญาตและผู้ให้บริการ โดยไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ แบ่งแยก หรือกีดกันผู้ให้บริการหรือนุคคลหนึ่งบุคคลใด

ให้คณะกรรมการประกาศอัตราขั้นสูงของค่าบริการใหม่เป็นการทั่วไป พร้อมหลักการและวิธีการคำนวณที่ชัดเจน

ข้อ ๑๐ ผู้รับใบอนุญาตอาจยื่นคำขอเพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาการกำหนดอัตราค่าบริการแบบเพดานราคา (price cap) ของตนก็ได้ โดยยื่นเอกสารและหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ดังนี้

- (๑) หลักการ เหตุผล และความจำเป็น
- (๒) ความพร้อมในการใช้การกำหนดอัตราขั้นสูงของค่าบริการแบบระบบเพดานราคา เช่น ระบบบัญชีต้นทุน หลักเกณฑ์และมาตรฐานของการคิดคำนวณอัตราค่าบริการ หรือแผนธุรกิจ เป็นต้น
- (๓) ข้อเสนอการจัดกลุ่มประเภทบริการ (basket of services) พร้อมเหตุผลและเหตุผลของการจัดกลุ่มประเภทบริการ
- (๔) ข้อเสนอเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการ พร้อมสูตรวิธีคำนวณแบบระบบเพดานราคา
- (๕) ข้อเสนอค่าสัมประสิทธิ์ของผลผลิตหรือความมีประสิทธิภาพ (X factor)
- (๖) จำนวนผู้ให้บริการและความถี่ของการใช้บริการ รวมทั้งรายได้จากการให้บริการดังกล่าว
- (๗) รายงานประมาณการประสิทธิภาพของการลดหรือเปลี่ยนแปลงต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการ
- (๘) รายงานประมาณการจำนวนผู้ให้บริการและความถี่ของการใช้บริการ รวมทั้งรายได้จากการให้บริการดังกล่าว หลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการ
- (๙) รายงานประเมินผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดและต่อผู้ให้บริการ รวมถึงวิเคราะห์ความอ่อนไหวในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ให้บริการหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการ
- (๑๐) เอกสารหรือหลักฐานอื่น ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร
- คณะกรรมการจะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ตามระเบียบคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยให้ตัวแทนของผู้ให้บริการหรือผู้บริโภคมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นด้วย
- หากคณะกรรมการเห็นชอบกับข้อเสนอดังกล่าว ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และสูตรวิธีคำนวณแบบระบบเพดานราคา โดยประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป

หมวด ๒

การเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการ

ข้อ ๑๑ การเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการของผู้รับใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ยกเว้นผู้รับใบอนุญาตที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบการเลือกใช้ระบบเพดานราคา (price cap)

ข้อ ๑๒ หากผู้รับใบอนุญาตรายใดประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการ แต่ไม่นอกเหนือหรือเกินกว่าอัตราขั้นสูงที่กำหนดตามประกาศนี้ ให้ผู้รับใบอนุญาตรายนั้นแจ้งเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการทราบก่อนการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการ พร้อมยื่นเอกสารและหลักฐาน ดังนี้

(๑) รายงานเหตุผลและความจำเป็นของการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการ

(๒) รายงานหลักการและวิธีการคำนวณอัตราค่าบริการ พร้อมแสดงว่าอัตราที่เปลี่ยนแปลงไม่นอกเหนือหรือเกินกว่าอัตราขั้นสูงที่กำหนดตามประกาศนี้

(๓) รายงานชี้แจงต้นทุนของบริการ พร้อมหลักการและวิธีคิดคำนวณต้นทุน

(๔) รายงานจำนวนผู้ใช้บริการและความถี่ของการใช้บริการ รวมทั้งรายได้จากการให้บริการ

ดังกล่าว

(๕) รายงานเปรียบเทียบอัตราค่าบริการใหม่กับอัตราค่าบริการเดิมและของคู่แข่งหลักในตลาด

(๖) รายงานเปรียบเทียบกับรูปแบบและวิธีคิดคำนวณของบริการในลักษณะเดียวกันหรือประเภทเดียวกัน กรณีที่มีหลายรูปแบบหรือหลายวิธีการคิดคำนวณ

(๗) รายงานประมาณการจำนวนผู้ใช้บริการและความถี่ของการใช้บริการ รวมทั้งรายได้จากการให้บริการดังกล่าว หลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการ

(๘) รายงานประเมินผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดและต่อผู้ใช้บริการ

(๙) รายงานการวิเคราะห์ความอ่อนไหวในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ใช้บริการและกลุ่มผู้ใช้บริการที่ได้รับผลกระทบ (ถ้ามี)

(๑๐) แผนงานเกี่ยวกับมาตรการแจ้งผู้ใช้บริการ

(๑๑) เอกสารหรือหลักฐานอื่น ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

ให้สำนักงานวิเคราะห์และรายงานแก่คณะกรรมการภายในสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ ได้รับหนังสือแจ้ง

ข้อ ๑๓ หากคณะกรรมการพิจารณาว่า การเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการตามข้อ ๑๒ นอกเหนือหรือเกินกว่าอัตราขั้นสูงที่กำหนดตามประกาศนี้ คณะกรรมการอาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตระงับการเรียกเก็บค่าบริการตามอัตราใหม่ และชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ใช้บริการตามเงื่อนไข วิธีการ และภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด โดยคณะกรรมการอาจกำหนดมาตรการอื่นเพิ่มเติม เพื่อคุ้มครองผู้ใช้บริการและประโยชน์สาธารณะก็ได้

ข้อ ๑๔ กรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการนอกเหนือหรือเกินกว่าอัตราขั้นสูงตามที่กำหนดไว้โดยคณะกรรมการ หรือจะจัดเก็บค่าบริการประเภทใหม่ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขออนุญาตเพื่อให้คณะกรรมการพิจารณา พร้อมยื่นเอกสารและหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ดังนี้

- (๑) รายงานเหตุผลและความจำเป็นของการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการ
- (๒) รายงานหลักการและวิธีการคำนวณอัตราค่าบริการ
- (๓) รายงานชี้แจงต้นทุนของบริการ พร้อมหลักการและวิธีคิดคำนวณต้นทุน
- (๔) รายงานจำนวนผู้ใช้บริการและความถี่ของการใช้บริการ รวมทั้งรายได้จากการให้บริการ

ดังกล่าว

(๕) รายงานเปรียบเทียบอัตราค่าบริการใหม่กับอัตราค่าบริการเดิมและของคู่แข่งหลักในตลาด

(๖) รายงานเปรียบเทียบกับรูปแบบและวิธีคิดคำนวณของบริการในลักษณะเดียวกันหรือประเภทเดียวกัน กรณีที่มีหลายรูปแบบหรือหลายวิธีการคิดคำนวณ

(๗) รายงานประมาณการจำนวนผู้ใช้บริการและความถี่ของการใช้บริการ รวมทั้งรายได้จากการให้บริการดังกล่าว หลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการ

(๘) รายงานประเมินผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดและต่อผู้ใช้บริการ

(๙) รายงานการวิเคราะห์ความอ่อนไหวในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ใช้บริการและกลุ่มผู้ใช้บริการที่ได้รับผลกระทบ (ถ้ามี)

(๑๐) แผนงานเกี่ยวกับมาตรการแจ้งผู้ใช้บริการ

(๑๑) เอกสารหรือหลักฐานอื่น ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

ให้สำนักงานวิเคราะห์และรายงานแก่คณะกรรมการภายในสิบวัน นับตั้งแต่วันที่รับคำขอและเอกสารตามวรรคหนึ่งครบถ้วน

ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการอาจกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น สาธารณะ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยต้องให้ตัวแทนของผู้ใช้บริการหรือผู้บริโภคมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นด้วย

ข้อ ๑๕ หากคณะกรรมการเห็นชอบกับการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการที่นอกเหนือหรือเกินกว่าอัตราขั้นสูงที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๔ ให้ถือว่าอัตราค่าบริการที่ได้รับความเห็นชอบดังกล่าวเป็นอัตราขั้นสูงของค่าบริการ

ก่อนที่จะนำอัตราค่าบริการตามวรรคหนึ่งใช้บังคับ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกาศอัตราค่าบริการใหม่ และแจ้งให้ผู้ให้บริการทราบเป็นการทั่วไปล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ตามเงื่อนไขหรือวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

การกำกับดูแลอัตราค่าบริการ

ข้อ ๑๖ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งโครงสร้างและอัตราค่าบริการที่จัดเก็บจากผู้ให้บริการแก่สำนักงานทุกวันสิ้นเดือนของแต่ละเดือน หากวันสิ้นเดือนเป็นวันหยุดราชการ ให้แจ้งในวันทำการก่อนวันหยุดราชการดังกล่าว และให้เลขธิการทำรายงานให้แก่คณะกรรมการเป็นประจำทุกเดือน

ข้อ ๑๗ อัตราค่าบริการจะต้องเรียกเก็บจากผู้ให้บริการของคนในอัตราเดียวกันสำหรับบริการโทรคมนาคมที่มีลักษณะหรือประเภทเดียวกัน และไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ แบ่งแยกหรือกีดกันผู้ให้บริการรายหนึ่งรายใด

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่คณะกรรมการสงสัยหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอัตราค่าบริการใดมีลักษณะที่เป็นการกีดกันทางการค้าอันจะมีผลเป็นจำกัดการแข่งขัน หรือขัดต่อหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๑ หรือขัดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการอาจสั่งให้สำนักงานได้สวนข้อเท็จจริงแล้วเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจขึ้น เพื่อทำหน้าที่ได้สวนข้อเท็จจริง พร้อมเสนอความเห็นเป็นรายกรณีก็ได้ โดยให้นาระเบียบว่าด้วยการประเมินผลกระทบจากการกำกับดูแลมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ในการได้สวนนั้น สำนักงานหรือคณะกรรมการเฉพาะกิจที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม ภายใต้บทบัญญัติหมวด ๘ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยต้องให้ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกได้สวนมีโอกาสชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานได้ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

การดำเนินการได้สวนตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

(๒) รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจงหรือความเห็นของคู่กรณีหรือขอพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่คู่กรณีกล่าวอ้าง เว้นแต่สำนักงานหรือคณะกรรมการเฉพาะกิจเห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็น ฟุ่มเฟือย หรือเพื่อประวิงเวลา

(๓) ขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากคู่กรณี พยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ

(๔) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๕) ตรวจสอบสถานที่ที่เกี่ยวข้อง

ผู้รับใบอนุญาตต้องให้ความร่วมมือกับสำนักงานหรือคณะกรรมการเฉพาะกิจในการได้สวนหรือพิสูจน์ข้อเท็จจริง และแจ้งพยานหลักฐานที่ตนทราบแก่สำนักงานหรือคณะกรรมการเฉพาะกิจด้วย

ข้อ ๒๐ เมื่อดำเนินการได้สวนตามข้อ ๑๘ แล้ว พบว่าอัตราค่าบริการนั้นมีลักษณะที่เป็น การกีดกันทางการค้าอันจะมีผลเป็นจำกัดการแข่งขัน หรือขัดต่อหลักเกณฑ์ตามข้อ ๘ หรือขัดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการอาจมีคำสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตระงับการจัดเก็บหรือปรับปรุงอัตราค่าบริการ พร้อมกำหนดมาตรการอื่นเพื่อคุ้มครองผู้ใช้บริการตามความเหมาะสมก็ได้

ผู้รับใบอนุญาตจะต้องปรับปรุงอัตราค่าบริการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยพลัน เมื่อได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่ง และต้องแจ้งการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวแก่คณะกรรมการทันทีที่ดำเนินการตามคำสั่งของคณะกรรมการแล้ว

ข้อ ๒๑ ให้สำนักงานเก็บรักษาความลับข้อมูลที่ได้รับจากผู้รับใบอนุญาตที่เป็นความลับทางการค้าของผู้รับใบอนุญาตอย่างเคร่งครัดและห้ามมิให้เปิดเผยแก่บุคคลอื่น เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้รับใบอนุญาตเจ้าของข้อมูลหรือมีอำนาจเปิดเผยได้ตามกฎหมาย

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า บริการใดเป็นบริการข้อมูลข่าวสารและความรู้เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมความรู้ของประชาชน หรือเป็นบริการโทรคมนาคมพื้นฐาน โดยทั่วถึง คณะกรรมการอาจประกาศหรือกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตลดหรือยกเว้นค่าบริการเป็นการเฉพาะได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๓ เพื่อคุ้มครองผู้ใช้บริการหรือเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ คณะกรรมการอาจประกาศหรือกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตที่ให้บริการในกิจการ โทรคมนาคมบางประเภทต้องจัดให้มีระบบแจ้งอัตราค่าบริการให้ผู้ใช้บริการทราบล่วงหน้าก่อนการใช้บริการแต่ละครั้ง เมื่อผู้ใช้บริการต้องการ โดยจะคิดค่าใช้จ่ายสำหรับการแจ้งดังกล่าวมิได้

หมวด ๔

การทบทวนอัตราค่าบริการ

ข้อ ๒๔ ให้สำนักงานดำเนินการทบทวนอัตราขั้นสูงของค่าบริการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนดทุกสามปี พร้อมจัดทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจจะแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจขึ้น เพื่อทำหน้าที่ดำเนินการทบทวนอัตราขั้นสูงของค่าบริการก็ได้

ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการอาจมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดอัตราขั้นสูงของค่าบริการเป็นการชั่วคราว
- (๒) ปรับปรุงอัตราขั้นสูงของค่าบริการ
- (๓) ปรับปรุงหลักการและวิธีคิดอัตราค่าบริการ
- (๔) ปรับปรุงหลักการและวิธีการคำนวณต้นทุน
- (๕) ปรับปรุงหลักการและวิธีการคำนวณบัญชีการเงินและต้นทุน หรือ
- (๖) กำหนดเงื่อนไขหรือมาตรการเพื่อคุ้มครองผู้ใช้บริการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่สภาพทางเศรษฐกิจหรือสังคมเปลี่ยนแปลงไป หรือมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ทำให้อัตราขั้นสูงของค่าบริการที่คณะกรรมการกำหนดตามประกาศนี้ไม่เหมาะสม ทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในระหว่างผู้รับใบอนุญาต หรือเป็นเหตุให้ผู้ใช้บริการต้องรับภาระเกินสมควร โดยไม่เป็นธรรม คณะกรรมการอาจพิจารณาปรับปรุงอัตราค่าบริการให้เหมาะสมก็ได้

การพิจารณาปรับปรุงอัตราค่าบริการตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ตามระเบียบคณะกรรมการกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘

หมวด ๕

การเรียกเก็บค่าบริการล่วงหน้า

ข้อ ๒๖ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตกำหนดให้ผู้ให้บริการต้องวางเงินประกันหรือต้องชำระเงินอื่นที่มีลักษณะเช่นเดียวกับเงินประกันเพื่อใช้บริการ โทรคมนาคมของผู้รับใบอนุญาต

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ผู้ให้บริการผิดนัดชำระค่าบริการ ผู้รับใบอนุญาตจะกำหนดให้ผู้ให้บริการต้องชำระดอกเบี้ย เบี้ยปรับ หรือเงินอื่นใดในลักษณะดังกล่าวเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดหรือที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบมิได้ ไม่ว่าผู้ให้บริการจะให้ความเห็นชอบหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๒๘ การเรียกเก็บค่าบริการล่วงหน้าต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน โดยผู้รับใบอนุญาตต้องยื่นคำขอ พร้อมเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณา ดังนี้

- (๑) หลักเกณฑ์และวิธีการเรียกเก็บเงินล่วงหน้า
- (๒) เหตุผลและความจำเป็นในการเรียกเก็บค่าบริการล่วงหน้า
- (๓) หลักการและวิธีการคำนวณการเรียกเก็บค่าบริการล่วงหน้า
- (๔) รายงานชี้แจงต้นทุนของบริการ พร้อมหลักการและวิธีคิดคำนวณต้นทุน
- (๕) รายงานเปรียบเทียบจำนวนเงินที่เรียกเก็บล่วงหน้าของตนกับของกลุ่มคู่แข่งในตลาด
- (๖) รายงานผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดและต่อผู้ให้บริการ
- (๗) เอกสารหรือหลักฐานอื่น ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

ข้อ ๒๙ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกเก็บค่าบริการล่วงหน้าต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน โดยผู้รับใบอนุญาตต้องยื่นคำขอ พร้อมเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณา ดังนี้

- (๑) หลักเกณฑ์และวิธีการเรียกเก็บเงินล่วงหน้าแบบใหม่
- (๒) เหตุผลและความจำเป็นในการเรียกเก็บค่าบริการล่วงหน้าแบบใหม่
- (๓) หลักการและวิธีการคำนวณการเรียกเก็บค่าบริการล่วงหน้าแบบใหม่ พร้อมเปรียบเทียบ กับแบบเดิม
- (๔) รายงานชี้แจงต้นทุนของบริการ พร้อมหลักการและวิธีคิดคำนวณต้นทุน

(๕) รายงานจำนวนผู้ใช้บริการและความถี่ของการใช้บริการ รวมทั้งรายได้จากการให้บริการดังกล่าว

(๖) รายงานเปรียบเทียบจำนวนเงินที่เรียกเก็บล่วงหน้ากับค่าบริการ โดยเฉลี่ยที่ผู้ใช้บริการใช้ในแต่ละเดือน

(๗) รายงานเปรียบเทียบจำนวนเงินที่เรียกเก็บล่วงหน้าของตนกับของคู่แข่งในตลาด (ถ้ามี)

(๘) รายงานผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดและต่อผู้ใช้บริการ

(๙) เอกสารหรือหลักฐานอื่น ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

ข้อ ๓๐ เมื่อคณะกรรมการให้ความเห็นชอบตามข้อ ๒๘ หรือข้อ ๒๙ แล้ว ผู้รับใบอนุญาตจะต้องประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกเก็บค่าบริการล่วงหน้าเผยแพร่เป็นการทั่วไปและแจ้งให้ผู้ใช้บริการทุกรายทราบตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการเรียกเก็บค่าบริการล่วงหน้าจะเริ่มมีผลใช้บังคับอย่างน้อยสามสิบวัน นับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตได้ประกาศเผยแพร่เป็นการทั่วไป

ข้อ ๓๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับแก่การประกอบกิจการ โทรคมนาคมของผู้ได้รับใบอนุญาตสัมปทาน หรือสัญญาก่อนวันที่พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ใช้บังคับด้วย และให้ผู้ประกอบกิจการ โทรคมนาคมดังกล่าวมีสิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตที่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ต้องยื่น โครงสร้างและอัตราค่าบริการ พร้อมหลักการและวิธีการคำนวณค่าบริการนั้นแยกตามประเภทของบริการสะท้อนต้นทุนแบบแยกส่วน ต่อสำนักงานภายในเวลาสามสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

ให้สำนักงานรายงานผลการวิเคราะห์โครงสร้างและอัตราค่าบริการที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้คณะกรรมการทราบภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานและผลการวิเคราะห์จากผู้รับใบอนุญาต

ให้สำนักงานประกาศ เผยแพร่รายงานผลการวิเคราะห์ที่คณะกรรมการทราบแล้วแก่สาธารณะเป็นการทั่วไป

ข้อ ๓๓ ให้ผู้รับใบอนุญาตที่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ต้องยื่นหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกเก็บค่าบริการล่วงหน้า และ โครงสร้างและอัตราค่าบริการ พร้อมหลักการและวิธีการคำนวณค่าบริการต่อสำนักงานภายในเวลาสามสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

ให้สำนักงานรายงานผลการวิเคราะห์หลักเกณฑ์และวิธีการเรียกเก็บค่าบริการล่วงหน้า และ โครงสร้างและอัตราค่าบริการ ให้คณะกรรมการทราบภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานและผลการวิเคราะห์จากผู้รับใบอนุญาต

ให้สำนักงานประกาศ เผยแพร่ รายงานผลการวิเคราะห์ที่คณะกรรมการทราบแล้วแก่สาธารณะเป็นการทั่วไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์

ประธานกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวทิพนันฎฐา กังวาทไกรไพศาล เกิดเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2522 สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรีนิติศาสตร์บัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปี การศึกษา 2544 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใน ปีการศึกษา 2546 และได้ผ่านการสอบไล่ความรู้ชั้นเนติบัณฑิต สมัยที่ 56 ปีการศึกษา 2546 ขณะ ศึกษาได้เข้าทำงานเป็นพนักงานปฏิบัติการระดับต้น สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติจนถึงปัจจุบัน